

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 —
Negyedévre 2 — 50
Egy órá 1 —

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos pelit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzárú hirdetések alkú szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Német iskola magyar pénzen.

Debreczen, június 13.

(k.) Megkezdte tehát tárgyalásait az osztrák és magyar törvényhozások által kiküldött bizottságokból összeálló kétféjű moloch, a delegációknak nevezett lehetetlen valami, a mely csak arra jó, hogy a magyar ember zsebéből kiszavazza a pénzt, hogy legyen miből terjeszteni az osztrák szellemet Magyarországon, hogy legyen intézmény, melynek segítségével európai színvonalon állva lehessen elfogadnia B á n f f y bárónak a Szerbia arculcsapásait.

Mint rendesen, ma is a régi lágy-meleg modorban tárgyalnak ott mindent, egy kis borsot tör egyik-másik hevesebb vérű, avagy stréberebb lelkű delegátus a hadügyminiszter orra alá, hanem szavazáskor szó sincs róla, hogy nyoma legyen a kifogásoknak, megszavaznak ők mindent.

Különösen a közös hadügyminiszter költségvetése pedig az, a mely minket közletről érdekel s mégis annak szavazák meg minden kikötés nélkül, avagy olyan határozatokkal egybekötve, a melyekről előre tudják, hogy ő kegyelmessége soha végre nem fogja hajtani.

De történt-e valaha, hogy ezért a végre nem nem hajtásért felelősségre vonták volna a minisztert? Soha. Hiszen emlékezzünk csak vissza az 1892-ik évi delegációra. Ezen történt, hogy ifj. Á b r á n y i Kornél, még boldog emlékeztető nemzeti párti korában illetékesen vak léttére is talált egy patkót, azaz megesezt, hogy határozattá emelte magyar delegáció azt az indítványát, hogy hajtsa végre a hadügyminiszter az 1840. évi VI. t. cz.-nek azt a rendelkezését, hogy a magyar ezredek kormányai a magyar hatóságokkal magyarul levelezzenek.

S mi történt! A hadügyminiszter kiadott egy rendeletet, mely szerint a magyar ezredek közvetlen parancsnokságai magyarul kötelesek ugyan levelezni, de a hadtestparancsnokságok, hadsereg-felügyelőségek és a hadügyminiszterium már nem.

A következő évi delegáció pedig belenyugodott ebbe a nesze semmit fogd meg jólba, holott Á b r á n y i Kornél kijelentette, hogy ő nem ezt értette, mikor indítványát megtette.

Ime, most is mi történik. A magyar nemzet közvéleménye évek óta sürgősen követeli, hogy egymagyar tanyelvű tisztai akadémia állítsák fel Magyarországon addig is, míg a hadsereg magyar részeinek nyelve, szelleme

és vezénylete teljesen magyarrá, ö n á l l ó magyar hadsereggé válik.

A bécsi katonai körök úgy félnek ettől, mint az ördög a tömjénfüsttől. — Nem is lehetett náluk kivinni B y l a n d t R h e i t h alatt semmit. B a u e r b r. már hajlandó volt kijelenteni, hogy erre az akadémiára egyáltalán nincs ugyan szükség, de ha lesz, nincs kifogása az ellen, hogy azt a mai rendszerben, tehát német nyelv és osztrák szellem uralma alatt — Magyarországon állítsák fel.

Meghalt B a u e r b r. jött utána K r i e g h a m m e r. Ennek már egyenesen kezébe adott a delegáció 40,000 frtot mondván: ezért a pénzért készítse el egy Magyarországon felállítandó német katonai akadémia terveit s azt a következő delegációnak mutassa be. Ez történt 1894-ben.

Tavaly azután K r i e g h a m m e r ur arcul csapta a delegációt azzal a felelettel, miszerint nem volt abban a helyzetben, hogy az akadémia terveit elkészíthesse, mivel arra semmi szükség sincs s a delegáció zsebetette ezt az arculcsapást, nem kergette el a szemé elől örökre azt, aki katonalétére az ő felettes hatóságával ilyen inpertinens módon mer beszélni, hanem megelégedett annyival, hogy határozatát megismételte.

Jött tehát az idejé.

A hadügyminiszter a katonai akadémia terveit sziveskedett ugyan betérjeszteni, de nem habozott nyíltan kijelenteni, hogy arra az ő nézete szerint semmi szükség nincs, arát ezért a költségvetésbe nem is vette fel, hanem mindamellett felemelte a kiadásokat egy pár milliócskával, nem is beszélve arról, hogy a költségvetésre mindig rá kell fizetnünk.

S a többi válaszai, amelyeket részint írásban, részint szóban a két delegáció albizottságaiban eddig előadott K r i e g h a m m e r ur? Oh azok, teljesen méltók ehhez az elsőhöz,

Ime kérnek tőle azért a rengeteg millióért tisztességes vacsorát a legénységnek. Ő kijelenti, hogy a pénz egyébre kell, a legénység jóllakik prófundtal is, — a delegációk pedig a választ zsebre teszik.

A régen szolgáló altiszteknek során akik már családós emberek, segíteni mindenesetre méltányos dolog, — mondja a delegáció. K r i e g h a m m e r ur szeretné megtenni, de nem tudja, hogy miképen, — a pénz, stb — lásd fentebb.

A katonai büntetőtörvény talán még az ausztráliai szigeteken is elavult dolog volna, sürgetik a reformját. — Krieghammer ur elüti a dolgot azzal, — hogy ez nem megy olyan könnyen.

Az önkéntesek között igen nagy százalékot tesz ki azoknak a száma az utolsó évben, akiket a második évre szabadságoltak, valószínű tehát, hogy csak azért buktak el, — mert nem akarta a hadügyi kormány, — hogy annyi tiszt, illetve tiszthelyettes legyen, pedig ők megérdemelték volna a tisztibojtot. Sürgeti tehát a delegáció, hogy a véderőtörvény 25. §-át töröljék el már egyszer, avagy valamennyi bukott önkéntest bocsássanak haza a második évre. K r i e g h a m m e r ur nem engedheti el a második évet.

Sürgetik már évek óta megújítják most is, hogy a földmivelő osztályhoz tartozó legénységet szabadságolják az aratás idejére, A hadügyminiszter vállalat von s azt mondja, hogy akkor vannak a hadgyakorlatok, azt nem teheti. De a leglelasszikusabb most következik.

Az erdélyi képviselők régen sürgetik, hogy a Székelység területén állítsanak a hadügyi kormány hadapródiskolát. K r i e g h a m m e r ur kijelenti, hogy a hadapródiskolát Gsehországban Budweissban állítja fel, de Csikmegyében hajlandó felállítani egy «katonai előkészítő iskolát», teljesen német tanyelvvel, mert — mint ő mondja — bele kell gyakorolni a magyar fiukat az ékes német nyelvbe, mielőtt a hadapródiskolába mennek, de csak úgy, ha az összes költségeket — úgy 60,000 frt körül — a megye fizeti meg.

S uramfia, édes jó magyarom, azt hiszed talán, hogy a magyar delegáció megfelelt ezekre a vállvongatásokra s a delegáció határozatainak, a magyar nemzet közóhajtásainak illetően fel sem vevésére, azt hiszed talán hogy bizalmatlansági szavazatot indítványoz ellene a teljes ülésnek, azt hiszed talán, hogy megtagadja az efféle paczkázásra a költségeket?

Ne hidd, édes jó magyarom, ne hidd. Azok a jó urak nagyon szeretik a hadügyminisztert, nem beszélnek vele ilyen gorombán, sőt még csak félvállról sem, mint az ő velük.

A pénzt pedig, a mi pénzünket, teljes készséggel viszik neki halomszámra s dehogy bánatánák azért, mert a mult évben többet mert költeni egy pár millióval, mint amennyit szabad volt. Hogy is bánatáná, hiszen csak a mi pénzünk volt!

A képviselőház feloszlata. A »M a g y a r o r s z á g« tegnapi számában közölt ama hír, mely a képviselőház júliusban történeti feloszlatairól és az új választások kitűzéséről szólott, széles körben nagy érdeklődést keltett. Ma ugyanerre a kérdésre vonatkozólag egyik fővárosi lapra következőket közli: »A z t é n y s r é g ó t a i s m e r e t e s d o l o g, h o g y a k é p v i s e l ő h á z a t j u l i u s e l e j é n f e l o s z l a t j á k; a v a l a s z t á s o k a t a z o n b a n s e m m i e s e t r e s e m f o g j á k a n y á r r a k i l ü z n i, h a n e m a m i n t j ó l é r t e s ü t h é l y r ó l t u d j u k, a z u j v a l a s z t á s o k o k t ó b e r h ó n a p b a n l e s z n e k.« — Erre csak ez a megjegyzésünk: Az 1848: V. t.-cz. 5. §-a szerint ugyanis, ha ő felsége az országgyűlést feloszlatta, az új országgyűlés összehívásáról akképen rendelkezendik, hogy ez az előbbinek feloszlataitól számított három hónap alatt összeüljön. Az 1871: XXXIII. t.-cz. 56. §-a pedig elrendeli, hogy a választások befejezésétől az országgyűlés megnyitásáig legalább 10 napi időköz maradjon. Ha tehát az országgyűlést július elején feloszlatták, akkor az új választásoknak legkésőbb szeptember második felében meg kell tartatniok.

A külügyminiszter ekszpozéja.

II.

Debreczen, június 13.

A külügyminiszter jelentése tehát az általános békében magaslak ki. A béke nagy áldás; de a tulságos békeszeretet — a mi monarchiánkra nagy csapás is; mert e miatt történhetik meg az, hogy a mily nagy és fontos tényezőnek látják a nagyhatalmak az osztrák-magyar birodalmat, éppen olyan kicsinylőleg, sőt kihívólag bírák a déli szomszéd államcsók azzal, különösen a magyar birodalommal, úgy hogy nemesak elvesztettük a nagy békeszeretet miatt tekintetünket és befolyásunkat azon államcsókra, hanem még gazdasági és kereskedelmi érdekeink is érezhetők szenvednek azoktól; s úgy látszik, hogy a mily mértékben távolodnak tőlünk, oly mértékben közelednek a muszkák, francziához s erősítik ezek szövetségét, habár határozott szint nem vallanak is. És ez nem hordja magában a béke veszélyeztetését; s nem háborgatja a mi bekeálmódásunkat; s kiálthatjuk az olajjaggal kezünkben: »Hozsánna

— a legbőleőbb osztrák-magyar külügyminiszteriumnak? Csak egerek boszantják az — oroszánt; azokat könnyen eltápossa. Na, na! — Vajjon nem szenved-e, maga a mi külügyminiszteriumunk politikai államkorszában? De hogy szenvedne, — mikor olyan bölcs tanácsokat tud adni — a török birodalomnak, melynek vannak kedves macedonjai, örményei, görögjei... éppen úgy mint Ausztriának csehjei, szlovénjei; Magyarországnak oláhjai, szerbjei, tótjai, kik mindig forrongásban vannak s mikor nyiltan ki nem törnek. — alattomosan izgatnak, vagyis inkább hagyják magokat izgatni! Hogy a macedonbandák szétszórtak, hogy az örmények oly iszonyu kölcsönös kegyetlenségek után pacifikálódtak, — azzal már a török birodalom statusquo-ja biztosítva? Ott van nyomban a krétai lázadás, azután lesz más. S mindezt csak a török közigazgatás rosszaságára s a reformok keresztül nem vitelére hárítani a felelősséget!... a mi nézetünk szerint oly politikai rövidlátás, mely a mi viszonyainkat nem ismerve, hasonló szymptomákból nem tud, vagy nem akar vonni hasonló következtetéseket. Azok a törökországi népelemek, nem kívánnak kevesebbet, mint a mi nemzetiségeink... azt, hogy mondjon le az államalkotó nemzet a maga századok óta élvezett politikai jogosultságáról s adja át annak élvezését a nemzetiségeknek, s maga menjen a hova tud, vagy legyen az, a minék a nemzetiségek akarják... enyészszék el — a névtelen semmisségbe nyelvével, vallásával, mert most már, ebben a békés világban nekik van joguk élni, urakodni s nem azoknak, a kik hajdan vérök hullásával hazát szereztek, politikai bölcsességgel államot alapítottak, s azt kitartó erejével mind a karnak, mind az észak fenn is tartották.

És az a török még nemis keresztény; Hagyja tehát mindennekefelett, hogy azok a nemzetiségek »visszatérjenek őseik hitére« mert csak ezek igazolják »Európa bizalmát életképességében«. Ez a diplomáciai nyelvből a mi közönséges nyelvünkre átfordítva annyit tesz, hogy hagyja magát a keresztény lázongó nemzetiségek által nyelvében, vallásban tulszarnyalatva, végkép életképtelenné tenni! Hja azoknak a nemzetiségeknek háta megett keresztényen protsktorok állanak, — melyek tartják markukat, hogy a pártfogoltjaik által folyton izgatásban tartott, s érett gyümölcsként szakadozó törökbirodalom belehulljon. De hát az osztrák-magyar birodalom

nemzetiségei keresztények, s mi még jó közigazgatással is szeretünk dicsekedni; ezenkívül még a magyarbirodalom törvények által oly szabadságot és jogegyenlőséget is biztosított minden nemzetiségi tagok számára, mint a milyen magának van, s csak az egy és oszthatatlan politikai nemzet és állam címet, — mint a történelmi jog által biztosított s a magyar sz. korona jellege által kilencszázadon át megpecsételt birtokát akarja fentartani, — tehát a k. vallás elvei által is megszentelt legszélőbb jogengedményeket, reformokat tett — amilyennel sehol a világon nemzetiségek nem dicsekedhetnek: mégis láthatja a közös kormány, hogy a szent korona magyar birodalmának megosztására törekednek, s ezen törekvésök tovább hajtására az Európai nagy nemzetek rokonszenvéből veszedelmes impuszust merítenek.

Nem volna tehát idélen intés, hogy a helyett, hogy a török kormány adva tanácsokat, a törökbirodalom rombozó elemeinek bátorítására adunk lökést — itthon saját szemeteink tisztogatására figyeljünk, komoly tudással és komoly tevékenységgel.

Nem volna szabad számításon kívül hagyni a muzulman fanatizmust sem, mely hogyha a törökbirodalom reform törekvéseinek megvalósítását legnagyobb mérvben gátolja: oly hatalom is lehet, mely egy végképen váoi elkeserítés eelében iszonyu tényezője lehet az ó világ állam-rendje felforgatásának kinem számítható következtetéseket vonhat maga után; s a törökbirodalom megosztása, más birodalmakat is a megosztás esélyébe dönthet.

A vallási fanatizmus nem hiányzik minálunk se; itt is a nemzetiségi aspirációkkal szövetkezik, s egyik a másikat izgatja, támogatja. Sőt minálunk van egy még veszedelmesebb szymptomája — a »Néppárt«-ban mely még az állam alkotó magyar elemet is megosztani törekszik — a nemzetiségekkel cimborál... Isten és oltár nevében! S a mi külügyi kormányunk — a Törökbirodalom bajától, nem látja a közelebbi saját bajait az Osztrák-Magyar birodalomnak — a tőkétől az erdőt!

Ilyen gondolatokat támaszt bennünk az az osztrák-magyar külügyminiszteri ekszpozé, bennünk akik nem diplomáciai rózsák szemüvegén keresztül tekintjük hazánk és a politikai világ viszonyait, hanem idehaza magyar hazafiai bensőséggel, s itthon és kívülre tekintve ismerni veljük a mozgó rugókat és okozatokat.

—a.—r.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Iren.

— A »Debreczen« eredeti tárczája —

Hiába fordítja el arcát előlem, hogy ne lássam azon a szenvedés nyomait, hiába rejti el tekintetét, hogy ne láthassam szemében ragyogni a szerelem izzó lángját — Iren! ön szeret — még most is engem, Iren ön még nem felejtette el a multat...

*

Emlékezzen csak vissza, hiszen bár nagy ideje annak, azt hiszem, nem kell nagyon gondolkoznia, hogy eszébe jusson az a juliusi délután — a napra is jól emlékszem, mikor egyik barátommal rokonát mentünk meglátogatni. Abban az udvarban laktak az ön szülei is.

Akkor láttam először. Azután többször meglátogattam barátom rokonát — egyedül is, hogy gyönyörködhessem ragyogó szemében, melyből maga az élet sugárzott reám.

Reszket bennem a lélek, a midőn arra gondolok, hogy ifju, ideális, romlatlan lelkemben mint nőtt, mint vert gyökeret az ön iránt érzett kiálthatatlan szerelmem.

Hogy ha én még egyszer úgy tudnék szeretni...

Ejh de minék hozzam elő azokat az érzéseket, a melyek akkor boldoggá, most pedig sivárrá, boldogtalanná tették szívemet, lelkemet.

Az a szerelem, melyet sok év előtt éreztem, él még ma is bensőmben, de hajh! ifju lelkem magasratörő szárnyait az élet megtanította és azok megtörve hanyatlottak alá. Lelkemben, testemben megtörtem... Ifjan, öreg vagyok.

A lelkemben élt-ideák megvalósítására ösztönző eszmény, kivesszt lelkemből, s csak futok én is a többi haszonleső emberekkel, hogy legyen mit ennem. Magával sodor az emberáradat.

... Azután...?

Azután következett életemnek legszebb két éve. Mindennap találkoztunk, mindennap láthattam s kicserélhettem önnel gondolatomat.

Sohasem volt köztünk szó a szerelemtől, de azért tudtuk mindaketten, hogy végtelenül szereljük, imádjuk egymást.

Ébren és álmunkban szőttük az ábrándképet a jövő boldogságáról, ön Iren, magának, én magamnak.

... Azután? ...

Azután? nem történt semmi. Ifju szivemben a lángsugarú nyarat, komor, hideg, mindent megfagyasztó tél váltotta fel.

Azután nem találkoztunk sohasem... A következő télen olvastam a lapok hymen hírei közt az ön eljegyzését.

A helyett hogy lemondtam volna, lelkem mélyéből örültem e hírre, mert boldognak bittem.

Csak úgy néha-néha, mikor magamba szállva mint árnykép surrant el lelki szemeim előtt az arca, éreztem végigcsordulni a verejtéket. Letörültem.

Április első felében volt az eljegyzési ünnepélye.

A templomban ott voltam s egysarokban huzódtam meg csöndesen, hogy senki észre ne vegyen.

A templom zsufolva volt. Sokan jöttek el megnézni a legszebb lány esküvőjét, így a nagy tömegben észrevétlenül tudtam maradni.

Az oltártól igen messze voltam, nem hallhattam mikor az »igen« szót kiejtette, de talán jobb is, mert a szivem hasadt volna meg.

Vége lett a szertartásnak, megváltam

Mitvisz.

Irtá: Igmándi Miklós.

Hát ki az a Mitvisz?

No, ugyan örüljön, ki ezt a kérdést teheti, és adjon hálát a védszentjének, hogy nincs szerencséje Mitviszhez. Bezzeg örülnék én is, ha nem tudnám, hogy ki az a Mitvisz? De am en nagyon jól tudom, hogy ki az a Mitvisz?

Mitvisz az én második énem, (a rosszabbik.) Mitvisz az én árnyékom, az én kísértő szellemem, az én rémem. Mitvisz ur az én siámi iker testvérem, (az a melyik mindig rugdaita a másikat); az én elválatatlanom, az én magamról lerázhatatlanom. Ugy vagyok én Mitviszszel, mint a torma a maga férgével. Az a torma nagyon szeréné ha kiakolbólit hatná magából azt a férget; én is nagyon szeréném ha egy országot tehetnék magam és Mitvisz közzé. De hiába. Mitvisztől énnekem nem lehet elválni. Megesküdünk már mi egymással; a fejemhez verte már őt nekem a sors.

A sors, a sors, ez a kaján, kárörvendő sors.

Mindjárt először is úgy tréfált meg, hogy Mitviszt ugyanazon pályára lóditotta, a melyikre engemet. Ez még magában nem volna baj. De baj az, hogy Mitvisz is — ugyanazon székhelyen hivataloskodik a melyiken én; hogy majdnem egy szobában kell vele működnöm. Hogy nekem a Mitvisz képet mindennap látanom kell, vagy tetszik, vagy nem tetszik. Hogy Mitvisz naponta ötvenszer rám nyithatja s ugyan annyiszor nyitva hagyhatja rám az ajtót. Hogy feltett kalappal, kihívó vigyorgással végig sasirozhat a szobámon, — s mikor kedve tartja, kinyújthatja rám a nyelvét (hosszu, czékjavörös nyelve van a kis semperdinek!) — Hogy nekem ugyanazon ajtókilincset kell megfognom, ugyanazon iráscsomókat forgatnom, a miken ő már rajta hagyta a keze szennjét. — Hogy nekem ugyanazon levegőt kell beszívnom, a mit ő már kibocsátott magából.

És másodszor elkövette a sors azt a hunczutériát, hogy Mitviszt a szomszédomná tette. Ugy történt, hogy egyik jámbor becsületes szomszédomat, az öreg Kifele-befelét magához vette a Jehova. Bár inkább Mitviszt vette volna magához Belzebub! — És az árván maradt házat Mitvisz vette meg — hitelbe

Ez már vastag tréfa volt a sorstól. Hiszen hogy a hivatalban szomszédok vagyunk, azt valahogy még csak eltűrném. Ha a hivatalban a nyakamon ül is, de mikor a hivatal porát leverem, őt is csak lerázom azzal együtt a nyakamról, s mire haza érek, azt is elfelejtem, hogy Mitvisz is van a világon.

De hogy még itthon is a szomszédjának kell lennem, az kétségbeesítő.

Ha kinézek az ablakomon, kit látok? — Mitviszt. — Ha kimegyek az udvarra, kibe botlik a szemem? — Mitviszbe. — Ha hangot hallok, kinek a hangját hallok? — Mitviszét.

A Mitvisz a kapuba áll. A Mitvisz az udvaron kóriczál. A Mitvisz a berenán kuksol. A Mitvisz képeket fintorít ránk. A Mitvisz szemetet önt át a virágainkra. A Mitvisz a tyukjainkat görálja. A Mitvisz fenyeget, hogy megmérgezi a malacunkat, mert megette az ő csirkéjét.

Mitvisz és Mitvisz és mindenütt csak Mitvisz.

Mitviszszel alszunk, Mitviszszel ébredünk. Ha eszünk, ott ül az asztalnál; és mindenütt ott van velünk, ijesztve, bosszantva bennünket.

Ijeszt a mókáival; bosszant a magaviselkedésével, a pusztá megjelenésével.

Már maga az alakja olyan szépérzék-bántó. Egy méter és husz-harmincz cent az egész; de még ez a kurtaság is olyan csudálatosan, olyan furcsán van kiszabva, hogy szinte szeretné az ember a szemére hányni annak az égi szabónak a kontárkodását. Aránylag nagy fej, félreszegett kis vékony nyak, szétálló, nagy, hallgatózásra termett, veres fülek, apró, kerek és lábak, kis idomtalan törzs, nagy birkasz-mek, s az arczon az a véghetetlen vigyorgó bárgyuság, mely, ha megharagszik, helyt ad egy olynemű ki vagyok, mi vagyok-nak, a mi a szemétdomb tetején sétáló egy hónapos csirkekakas kebelét dagaasztja.

Ha hirtelen ránéz az ember, egyhamarjában tisztában sincs vele, hogy kire nézett. Különösen azt a benyomást sehog sem tudja felkelteni, hogy ő felnött ember volna.

Mikor ki-kinézünk az utcára, a feleségem sokszor felülteti magát is, meg engemet is, hogy: ni te ott jön Imre (a sógorom) meg Imruska (a sógorom fia); s csak mikor közelebb érnek, akkor látjuk, hogy az egy idegen ur a Mitviszszel.

sen, mert tudtam, hogy Irén boldogtalan.

Ez a mult.

A jelen? A jelen az sem hozott semmi jót a számomra. — Nem nyújtott irt fájó lel kemre, sem jutalmat a multak szenvedése-
seiért...

Attól a perctől kezdve, melyben önt szabadnak tudtam, egy eszme hatotta át valómat, egy eszme, melynek megvalósításáért küzdöttem már akkor fiatalon is és küzdök ma is.

Latba vetve minden tehetségem, küzdök tüzzel, vassal, küzdök tollal, a szó minden hatalmával, feladva büszkeségemet, meghajtom fejemet a nagyok előtt, csak hogy ime egyszer én is foglaljak el az életben olyan polcot, a honnan közeledhetve önhöz, felajánlok mindent és elmondhatom: Lássá! én tizenhét éves ifju voltam, mikor megszerettem, ma már félig ősz is a fejem. Azóta csupán egy czél lebegett előttem; azért a czélért én mindent feláldoztam. Ennyi időn keresztül folyton azért küzdtem, hogy elnyerjem szívét Irén, itt van az alkalom, hogy kikoszorazzon.

Paja.

Egy rokonom, ki egyszer meglátta, amint az udvarán pipázgatott, sehog sem akarta elhinni, hogy ott nem egy siheder pipázik.

— Már barátom, engedj meg, de én csak megismerem a gyereket az embertől.

Aztán a Mitvisznek furcsa tempói vannak. Nagyon szereti a babot (ezért sokan paszulynak is hívják) s hogy a kelő zsenge paszulyt a verebektől megoltalmazza, a maga rossz, elviselt öltönydarabjaiból madárijesztőt csinált, a mivel, nem ugyan a verebeket, mert azok azért csak lelegelték a kincsét, hanem minket csakugyan sokszor megijesztett. A kis Erzsikénk ma se mér arra felé menni, hiába mondjuk neki, hogy hiszen a Mitvisz bácsi guggol ott.

Mitvisz ur nagyon szeret leskelődni, hallgatózni. Óraszámra odaplantálja magát a kerítéshez s minden kutya vagy disznórágta hasadékon ha egyebet nem, legalább az orrát dugja keresztül mi hozzánk, s úgy szagol, úgy szimatol, hogy vajon mi jót tapasztalhatna? Egyszer egy ilyen pozitúrájában a cselédünket úgy megijesztette, hogy két napig rázta a hideg tőle.

S mennyi arrogancia van ebben a kis micsodában! Hozzám való viselkedése éppen ezen sarkallik.

Mitvisz a fejébe vette, hogy ő nálamnál különb ember; s ezt a nézetét egészen Mitvisz-módon igyekszik velem s a világgal megértetni.

Abból indul ki, hogy ő minden tekintetben legalább is olyan polczon áll, mint én; ennélfogva a mit én teszek, azt neki is utánam kell csinálni. Hátrább csak nem maradhat!

Tehát ha én új kalapot vettem, neki is újat, hasonlót kell vennie; ha a mi cselédünk kutra járó bádognakát kap, ő is eltörli korszóját s bádognaká után jár. Ha én az én feleségemet beküldöm a rokonainkhoz, ő is menten felpakolja a maga feleségét s szintén küldi, ő tudja hová. Mert hiszen csak nem alábbvaló, mint én!

Természetes, hogy a háza rakva van kis Mitviszekkel, s természetes, hogy e sok felemás Mitvisznek is abba az iskolába kell járnia, a melybe az enyéimnek. Van aztán versengés! Ha az én kislányom kék szalagot vitt a haja közzé fonva, Mitviszék is futtatnak kék szalag után. Hiszen csak nem alábbvalóbbak!

Egyszer halottunk volt, s gyermekeinket gyászba öltöztettük. Akkor eszébe jut neki, hogy tavaly vagy valamikor meghalt az öregapja vagy keresztapja, neki vagy a feleségének, — s mindjárt gyászruhát szabottott ő is a gyermekeinek. Hát!

Ennek az én Muzsámnak nagy hajlama van a csufondároskodásra.

Sokszor, mikor úgy, csodálkozva el-el-nézem ezt a különös isten-teremtését, az én Muzsám úgy biztat engem, úgy adná a kezembe a tollat, hogy: fogd! ird! ird! — De én szelíden elhárítom magamtól: nem, édes Muzsám, — van elég méltó tárgy, — hagyjuk őt.

Bár ő is hagyja engemet!
De Mitvisz engemet sohasem hagy el. Ő már egyszer azt a fejébe vette, hogy neki az én kullancsomnak kell lenni; és a mit Mitvisz a fejébe vett, hat ökör legyen az, a melyik azt onnan kihuzza.

En tudom, hogy Mitvisztől schasem szabadulek meg. Ő mindenhová követni fog engemet, Ő az én második énem, az én kísértő szellemem, az én rémem. Követ csak azért, hogy bizonyítsa, hogy ő különb legény mint én. Tudom, ha én innen elmegyek, ő is eladja a házat, s jön utánam; ha a városból elköltözöm, ő is utánam költözik; s tudom, hogy vagy a pokolban, vagy a mennyországban, de mindenesetre szomszédok leszünk a másvilágon is. Ott is csak úgy görálni fogja a csirkéimet, mint itt. — Nem is vágyom én oda sem, egy cseppet sem.

De mindég volna már. Beletörődtem volna már. Tűrnék én már mindent szívesen; itt is, a másvilágon is. Csak már legalább magyarnak ne született volna ez a Mitvisz! Született volna akárminek: tótnak, németnek,

míg a legutolsó ember is kiment a templomból, aztán leroskadtam a székek között és sirtam, zokogtam keservesen.

Ugy vezettek ki a templomból.

Ott voltam akkor is, midőn nászutra indult.

Emlékszik-e rá Irén?

Akkor találkozott utoljára tekintetünk.

Emlékszik-e rá?

Ott álltam a tolongó utasok között, midőn hirtelen az emberek félre állnak az utból, helyet adva önnek. Az emberek bámulták az ön szépségét.

Ön férje karján haladt előre, büszke fejtartással. Kevésbé mosolygott is.

Mikor előttem haladt el-émlékszik-e-rá?

— milyen megvelő pillantást vetett rám.

Én megértettem annak a pillantásnak jelentőségét.

— Lásd ugy-e már férjes nő vagyok, a nélkül, hogy te tettél volna azzá — ugy-e ezt gondolta?

... Három nap mulva azt suttogták a jourokon, szalonokban és az egész városban, hogy a szép Irén ott hagyta férjét s haza utazott szüleibez.

Utánajártam. Igaz volt.

És én akkor sirtam, zokogtam keserve-

angliusnak, akár rezorru bagolynak; csak magyarnak ne.

Ezt az otromba tréfáját a sorsnak soha sem fogom megbocsátani.

Ennek tulajdonítsa, hogy megénekeltem őt...

Ujdonságok.

A »Debreczen« július-októberi negyedévére előfizetők, az előfizetés napjától július 1-ig teljesen ingyen kapja lapunkat. Levelezőlapon nyilvánított óhajra mutatványszámokat a »Debreczen«-ből szívesen küld a kiadóhivatal.

* **Isteniszteletek.** Az ev. ref. templomokban holnap, vasárnap délelőtt az isteniszteletek a következőleg fognak megtartani: a nagytemplomban: Dr. Bartók Jenő főisk. tanár, a kistemplomban: Mindszenty Imre s. lelkész, a Kossuth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az ispotálytemplomban: Mitrovics Gyula lelkész. Az ág. ev. templomban holnap délelőtt 10 órakor Matterny Lajos lelkész tart isteniszteletet.

* **Nemes példa.** Néhaj b. e. Boros László egykori mátai biztos, pártunknak élete fogytáig lelkes híve még életében nyilvánította abbéli szándékát, hogy a debreczeni függetlenségi pártnak, hivatalos lapja a »Debreczen« támogatása céljából 100 azaz száz forintot hagyományoz, de hirtelen bekövetkezett halála nem engedte meg, hogy ezt a végső akaratát írásba is foglalhassa. Mindazáltal örökösei, kedves leánya Boros Jolán és ferje Tóth József édes atyjuk szándékát tiszteletben tartva, pártunk érdemes alelnökének, Kertész János úrnak kezébe juttattattott száz forintot a »Debreczen« fentartási alapja javára. Addig is, a míg pártunk elnöksége hivatalos uton tehetné: ezuton is kifejezi a nemes tettért és szíves adományért őszinte köszönetét.

* **A főkapitány szabadságon.** Boczkó Sámuel r. főkapitány e hó 15-én kezdi meg hat heti szabadságát, a mely időt furdóben fogja eltölteni, hogy eltört lábát gyógykezeltesse. Távollétében helyettese, Vég Gyula II. ker. rendőrkapitány lesz.

* **Kinevezés.** Ő felsége a király, mint a hivatalos lap mai száma közli. — Egrý Kálmán, debreczeni kir. ítélőtáblai bírót a m. kir. kuriához számszeletti bírónak nevezte ki.

* **Sárosvármegye és Debreczen.** Talán az ország egyik törvényhatósága sem ült oly magasztos és szép ünnepet, mint Sárosvármegye törvényhatósága a múlt hó 11-én lefolyt millenniumi diszközgyűlésén. Ott, hazánk északi részében, Eperjesen, a mely várost pedig igen is vegyes ajku nép lakja, oly minden tekintetben lélekemelő, fenséges ünnepély zajlott le, a melynek híre ment messze tájra. — A főispán minden ízében lelkesült, fennemáls beszéde, a ki abban büszkén vallotta, magát magyarnak, továbbá Dr. Horváth Ödön eperjesi ág. ev. jogakadémiai tanár, megyei törvényhatósági tag remek diszhezede, a mely valóban megérdemli, hogy olvassa és az abban elhangzó igéket vallja és hirdesse minden igaz magyar, oly frappánsan megnyilatkozó jeleneteket idézett elő a vármegyei diszközgyűlésen, — a melyhez hasonló nem látott egyik törvényhatóság közgyűlési termében. Az ott elhangzott beszédek után valóban igaz volt a közgyűlési tagok ajkáról lelkességgel kitorzó: »Éljen a Haza, éljen a

népzet, éljen a király!« — Ezen beszédeket megörökítendő, elhatározta Sárosvármegye törvényhatósági bizottsága, hogy az egész gyűlés jegyzőkönyvét elkészíteti Tahy Ferencz vármegyei főjegyzővel, — abba befoglalja Szmeres Ányai Jenő főispán és dr. Horváth Ödön ünnepi beszédeit s azokat minden társtörvényhatóságnak s az országos levéltárnak megőrzés végett megküldi. Ma érkezett meg egy meleg hangú átirat kíséretében Debreczen szab. kir. város közönségéhez a díszesen kiállított, nemzetiszínű körzettel ellátott jegyzőkönyv, a mely valóban szép jele annak a hazafiasságnak, a melylyel adóz Sárosvármegye közönsége hazánk ezer éves fennállásának örömmünnepe.

* **Szabadságon.** Lassankint a városi hivatalnokok egymásután mennek szabadságra, ki furdóra, ki pedig a kiállítást megtekinteni, de minden körülmények között pihenni, a mi ha dolgoztak, okvetlenül szükséges is. Legközelebb Gergeley Antal városi adópénztárnok kezdi meg egy hónapra terjedő szabadság idejét, a kit távolléte alatt Trázsi László adópénztári ellenőr és Sipos György adószámítást helyettesítenek.

* **Kollegiumi hírek.** A helybeli főiskola kebelében fennálló egyesület bezárták az iskolai évi eléggé élénk működésüket. A városi közönség előtt is gyakran szereplő »magyar irodalmi önképzőköre« e hó 10-én tartotta versenyszavazatokkal egybekötött évszázadi gyűlését. A versenyszavazatok eredménye a következő lett: díjakat nyertek Csajághy Károly 3 jh. Kálmán Gyula 2 jh. és Bagaméry Károly 2 th. E gyűlés örömdetesesen constatálta egyszerűen azt, hogy a »magyar irodalmi önképzőköre« egyévtized óta ilyen három erős szavaloja egyszerre nem volt. Megalakította a közgyűlés a fenntartó bizottságot is; tagjaiul választottak: Csajághy Károly 3 jh. Kiss Pál 3 jh. és Bagaméry Károly 2 th. Ugyanezen napon tartotta évszázadi gyűlését a felsőbb tanuló olvasó egyesület is, hol a választmány beszámolt az évi működésével s azután a fenntartó bizottság tagjai választottak meg. Tagjai lettek: Csajághy Károly 3 jh. Kiss Pál 3 jh. és Bagaméry Károly 2 th. A »joghallgatók segélyegylete« is folyó hó 11-én tartotta meg rendkívüli érdeklődés mellett évszázadi gyűlését — Az ülésnek különösen rendkívüli érdekességet kölcsönzött annak a constatálása, hogy az iskolai év elején nagy küzdelemmel és csak 7 szótöbbséggel megválasztott, s az egész év folyamán népszerrűtlen választmány az év végén egészen egyedül maradt s az év elején leghatalmasabb kortesei az utolsó gyűlésen mint leghatalmasabb ellenfelei fordultak ellene, úgy hogy a várt viharos jelenetekből a választmány által elfoglaltak deklarált »demokrata-párt« mentette meg ezuttal is a gyűlést s ezzel megmutatta, hogy az év folyamán történt agitációiban nem csekélyes és személyes okok vezettek, hanem egyedül az egyesület érdekei. A választmányt máskülönbön felmentették s megválasztották a fenntartó bizottság tagjai: Csajághy Károly 3 jh. Kiss Pál 3 jh. és Konrád Ernő 2 jh.

* **Leánykereskedés.** Lelketlen kufároknak sok magyar leány esik áldozatul, kik mindenféle kecsegtetésekkel kicsalják őket a messze külföldre s ott áruba bocsátják. A »Sz. N.«-ban négy ilyen szerencsétlen magyar leány szomorú sorsáról olvassunk. Pár hónap

előtt ugyanis Buenos-Ayresben az osztrák-magyar konzulátusnál négy magyar leány jelentkezett és panaszt emeltek egy budapesti úő ellen, a ki kicsalta őket Dél-Amerikába. — Eleinte azt mondta nekik, hogy Parisba viszi, majd Olaszországról beszélt nekik, de tényleg Braziliába vitte és itt üzött velük gyalázatos kereskedést. A leányok nem tudták elviselni a sorsukat s kérték a konzult, hogy szállítsa őket haza. A konzul határozatlan választ adott nekik, de időközben megjelent nála egy Bergmann nevű ember s panaszt emelt egy Kohn Arnoldné nevű budapesti asszony ellen, a ki undok mesterségével már tömerd-k pénzt szerzett. A konzul jékkor hajóra ültette a leányokat és egyuttal megtette a budapesti rendőrségnél a jelentést Kohn Arnoldné ellen, a ki itt rendőrségi felügyelet alatt áll. A szerencsétlen leányok hosszú hányattatás után tegnapelőtt érkeztek haza. Kettő közülük: Papp Francziska és Vörös Margit, szegedi.

* **Választások a hajduvárosokban.** Lapunk tegnapi számában már megirtuk, hogy Hajduvármegye rendezett tanácsa városában a folyó hóban lejárt három éves mandátummal felruházott városi tisztikar restaurációja e hó 25-én lesz. Mint most értesülünk, a választásoknál választási elnökként fognak működni: H-Szoboszlón Fekete Sándor volt vármegyei főjegyző, H-Böszörményben Léva y Marton földbirtokos, H-Nánáson Kovács Lajos. A restauráció — mint hírlik — egyik városban sem fog nagyobb hullámokat verni.

* **Diákkongresszus Kecskeméten.** A kecskeméti diákkongresszus előkészületei már nagyon előre haladtak. A fővárosból az egyetemi kör, a segélyegyesületek, az állatorvosi akadémia, a református és katolikus teológusok, a rabbi-képző intézet, a vasuti és postai tanfolyam részéről ötven hivatalos kiküldött veszt részt a kongresszuson, a kolozsvári ifjuság részéről pedig 17 kiküldött. Azonkívül képviselve lesznek a kongresszuson az összes vidéki ifjusági egyesületek. A kongresszusi ünnepségek programjába fölvettek egy matiné is, a melyen Herczeg Ferencz felolvas, Ábrányi Emil szaval, Ábrányiné Wein Margit és Takács Mihály énekelnek, továbbá közre működnek Náday Ferencz és Meszlényi Adrienne és a kecskeméti zenekör. — A magyar diákság pusztaszeri ezredéves emlékének a kecskeméti diákkongresszussal egybekötött leleplező ünnepélyén a beszédet Kovács Pál dr., a kecskeméti jogakadémia igazgatója mondja. Az ünnepi beszédet a kormány képviselője, dr. Vécsey Tamás egyetemi tanár tartja. Azután a kongresszus megválasztott szónoka átadja az emlékoszlopot Kecskemét városának. Mint már megirtuk, a debreczeni jogakadémia részéről is meunek küldöttek a kecskeméti diákkongresszusra. A jogász segélyegylet részéről Kovács Kálmán IV. é. jh. elnök és Nagy Sándor III. é. jh. főjegyző, a joghallgatók önképzőköre részéről pedig Visky Sándor III. é. jh. elnök és Davidovics Sándor II. é. jh. főjegyző vesznek részt.

* **A debreczeni dalegylet,** által ma estére hirdetett dalestély kedvezőtlen idő esetén a »Bika« disztermében fog megtartani. Az elnökség.

* **Egri lakodalom.** A millenniumi kiállítási ünnepségek sorában nagyon érdekes lesz az egri lakodalom, melyet még e hó folyamán megtartanak. A lakodalmat rendező bizottság tegnap Grónay Sándor egri polgármester elnökléte alatt értekezletet tartott, melyen a részt venni akarók névsorát terjesztették be. A polgármester a bejelentettek közül a fogja megállapítani a lakodalmi névsort. — Az értekezlet mindeddig csupán az örömapa és anya, sira-

lomapa és anya, továbbá a vőfélyek és le-
génypajtások személyeire nézve jutott meg-
egyezésre.

*** Általános munkás-egylet Debreczen-
ben.** A debreczeni munkások körében mozga-
lom indult meg egy általános munkás önkép-
ző egylet alapítása érdekében. E célból júni-
us 22-én nagy értekezletet hívtak össze, mely-
re a következő meghívást bocsátottak ki:
Meghívás. Tisztelt munkástársak! Elérkezett-
nek látjuk az időt, hogy benneteket felszólít-
sunk, hogy mi is debreczeni munkások egy
otthonot teremtsünk magunknak, vagyis hogy
egy általános munkás önképző egylet ala-
pítsunk. Ennek megbeszélésére június 22-én
nagy értekezletet tartunk kis-csapóutca 384.
szám alatt melyre ezennel meghívjuk az ös-
zes munkásokat. Tisztelt munkástársak! Ide-
je már, hogy Debreczenben is megalakuljon a
munkásság otthona, épügy mint Magyarország
bármelyik városában. Reméljük, hogy tük se
maradtok hátra és e'jöttök mindnyájan és se-
gitetek ezt megalakítani és ez lesz a ti isko-
látok és otthonotok. Tehát mentül többen je-
lenjétek meg! Debreczen 1896. június 10. Az
előkészítő bizottság.

*** A kiállítás gyomra.** Érdekes statisztik-
át állítottak össze arról, hogy vasárnap, mi-
kor oly nagy volt a kiállítás területén a lá-
togatottság, mennyit ettek és ittak az emberek
E szerint akkornap az összes vendéglőkben el-
fogyott: bor: 27 hektoliter, 77 liter és 30 üveg
sör: 205 hektoliter, 50 liter; pálinka: 20 li-
ter és egy üveg; hus: 6500 kg; hal: 1080
kilogram; baromfi: 1308 darab; virsli: 3537 és
fél pár; kenyér: 2155 darab; sütemény 40.140
db; fagylalt: 450 liter; tej: 1140 liter és egy
üveg, végül cukor: 179 kilogram.

*** A legnagyobb világcsođa.** A csodák
és a tündérmesék korszakát éljük ma és még
ebben a fantasztikus világban is olyan szen-
zációs és hihetetlen dolgok esnek meg, a
melyek hallatára a nap történetének egyszerű
krónikása kiejti a kezéből a tollat, és álmo-
dozva csapja össze a kezét. A hanyaló ez-
redév legnagyobb világcsođája történt meg
olyan, csoda, a minőt a legmerészebb fan-
táziájú proféta sem merészkedett volna meg-
jövendölni. Ne fúzzuk tovább a bevezetést,
mondjuk ki nyíltan: tegnap délebbn a z
opera háza zelőttük kétembert
fogtak el a giotage miatt.
Hogy ennek a hírnek micsoda hatása volt,
annak leírására a legszínesebb toll sem vál-
lalkozhatik. A kormánybiztostól a sugóig láb-
ban volt az egész opera, a színlíkszek ó-egyip-
tomi nyelven diadal-himnuszot énekeltek és az
egész épület magánkivül volt a boldogságtól.
Ugy mondják, hogy a két szeretetreméltó fo-
golyának titokban nemzeti ajándékot fognak
adni és erre az ajándékra a művészek között
már nagyban folyik az adakozás. A közönség
közében a hírt eleinte fogas kételkedéssel fo-
gadták és ügyes reklámnál egyéneknem
tekintették. De a mikor a rendőrség hivatalo-
san is kiadta a hírt, megszűnt minden bizal-
matlanság és egyhangulag elismerte min'erki,
hogy nagy időket élünk, ha már az operaházi
jegyek is ázsíóval kelnek el. Erre legmerészebb
álmaiban sem mert volna gondolni senki és
ez a hihetetlennek látszó álom, ime, ma meg-
valósult. Mivé törpül emellett a kiállítás, a
hódoló felvonulás és az ezredéves ünnepek
többszörös szenzációja!

*** A Zion egylet zászlaja** A debreczeni
Zion izr. jótékoaysági egylet is elhatározta,
hogy a magyar állam ezeréves ünnepe alkal-
mából új zászlót készített. A zászló már
munkában is van s a hazai iparnak remek
művei közé fog tartozni, ha teljesen elkészül.
Az egylet választmánya és zászlóbizottsága
elhatározta, hogy a zászlóavatási ünnepet a
f. é. aug. 20-íkan, Szent István király napján
mindenesetre megtartja. A zászlóanya tisztét
— a hazafias egylet iránti meleg rokonszenvé-

nek ez által is tanujelét adandó —
Reichmann Ármínné urnő vállalta magára
Az egylet a zászló felavatását remek ünnepe-
lyel készül megülni, melyre előre is felhívjuk
t. olvasóink figyelmét.

*** Halálozás.** Néhai Somogyi Eszter özv.
Polg Somogyi Andrásné ma reggel 38 éves
korában meghalt. Temetése hétfén délután 4
órákor leend Bárány-utca 1377 számú háztól
a Szent-Anna utcái temetőbe.

*** Öngyilkos eselédleány.** Sári Julesa
19 éves eselédleány ma délelött 10 órákor
Csemete-uczán gazdája padlásán a gerendára
felakasztotta magát. Mire észrevették, meg-
halt s az odaérkező dr. Balkány
Ede I-ső kerületi orvos is csak a beállott
halált konstatálhatta. Kiszállították a közkör-
házba. Öngyilkosságáak oka reménytelen
szerelem volt, mely nem maradt következ-
mény nélkül s a leány nem tudta elviselni
szégyenét, inkább öngyilkos lett.

*** Az apokalipszis Nagy-Létán.** A szim-
bolista írók ósátyja, Szent János, inagyon sok
kinos napot szerzett a babonás népeknek, mikor
az apokalipszis víziói közepett megírta, hogy
»Vége lesz en pedig (a világnak) mikor jönne
az ezereedik év ő borzalmaival.« A hydiád
félelme mostanában, mint ottani levelezőnk
írja, Nagy-Léta környékén kelt óriási pánikot
hol valami meghibbant agyu ember terjeszt-
ette a világ vége meséjét. A papoknak a
szószékről kellett felvilágosítani a népet a ba-
bona oktalanságáról, míg végre újból hozzálat-
tak a mezei munkához, melyet a hydiád hí-
rére körülbelöl egy hete abba hagyták.

*** Csoda-szerelem.** Bécs közelében olyan
regény történt, a milyenről még ember alig
hallott s csak tudósok, ha tudnának magya-
rázattal szolgálni, miként történhetett meg ilyes-
mi. Blaha Ármín nevű gyáros feladta üzletét
és Bécs mellett vásárolt birtokot. Agata nevű
21 éves leányával ideköltözött a birtokra s
csendes visszavonultságban és boldogságban
töltötték napjaikat. Agata szenvedélyes vadász
volt és imádtta természetet. Atyja nem elle-
nezte kedvtelését és rendszeren az erdőszre,
Tomaschek Forenczre birta leányát, hogy ez
kísérje őt a vadászaton. Tomaschek, a ki igen
csinos legényke volt, szívesen tette ezt, de
szívesen fogadta kíséretét a leány is. Lassan-
lassan belesere tek egymásba, a nélkül hogy az
őreg Blaha valamit is — csak sejtett volna.
Agata unszolta Tomascheket, hogy szóljanak
atyjának, de ez huzta-helasztotta a dolgot. Egy
evig tartott már szerelmük, a mikor az apa
betegkedni kezdett s most már annál kevésbbé
akartak neki szólni a szerelmükről. Az őreg
B'aha azután meghalt. Most már mi sem állott
újjokban, de Agata nem akart a gyászév el-
telté előtt egybekelni Tomaschekkel. Vártak
tehát ismét egy evig Akkor aztán a leány
ismét kérte szerelmesét, hogy esküdjenek meg
Tomaschek habozott, Agata könyörgött és kér-
dezte tőle, hogy miért vonakodik. Tomaschek
azt felelte, hogy nemsokára mindent meg fog
tudni. Ezzel eltávozott. Másnap aztán Tomasche-
ket átlött halántékkal holtan találták az er-
dőben. Mikor megvizsgálták, kiderült róla, hogy
leány volt. Ez okozta vonakodását. A szegény
Agata most nagyon beteg. Sorsa mindenütt
épp oly részvétet kelt, mint a milyen csodá-
latot, hogy két év alatt nem fedezte fel vég-
zetes tévedését.

x Mától kezdve félárban kaphatók
női gallérok, Lüsster és selyem köpönyek,
batiszt és ing-blousok, utazó és reggeli ruhák,
matinék, remek díszített női kalapok R ó-
z s a Lajos női divat-termében, Debreczen,
kistemplom-bazár.

Táviratok.

— Távirati tudósításunk. —

O r s z á g g y ű l é s .

Budapest, június 13.

Ülés kezdete 10 órákor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

Kormányrésztől jelen vannak Bánffy br.
Perczel, Erdély, Darányi,

A k u r i a i b i r á s k o d á s rész-
letes tárgyalása folyamán az ellenzék t e-
m é r d e k m ó d o s í t á s t a d o t t
be, hogy javítson valamit
a r o s z j a v a s l a t o n, a k o r-
m á n y a z o n b a n v a l a m e n y-
n y i t e l v e t e t t e.

Délután 1 óráig átmentek körülbelöl 30
szakasznak igen sok pontján, a melyeknek
tárgyalása folyamán az ellenzék t e-
m é r d e k m ó d o s í t á s t a d o t t
be, hogy javítson valamit
a r o s z j a v a s l a t o n, a k o r-
m á n y a z o n b a n v a l a m e n y-
n y i t e l v e t e t t e.

S z a l a y I m r e e g y m ó d o s í-
t á s á t E r d é l y m i n i s t e r e l f o g a d t a,
m é g i s a s z a v a z á s n á l s z o-
k á s b ó I ő i s f e l á l l t a p á r t-
t a l, m e l l y n e k k i v o l t a d v a,
h o g y m i n d e n m ó d g s í t á s t
e l k e l l v e t n i s a m ó d o s í t á s t e n
s z a v a z o t t A m i n i s t e r e l j á r á s á t a z e l l e n-
z é k ó r i á s i z u g á s s a l f o g a d t a.

A vitát hétfőn folytatják.

A z i n t e r p e l l á c z i ó k s o r á n U g-
r o n G á b o r k é r d i B á n f f y b r. m i n i s t e r e l-
n ö k ö t a k ü l g y m i n i s t e r e x p o z é j a ü g y é b e n, a k i
T ö r ö k o r s z á g a l s z e m b e n, t e l j e s e n h e l y t e l e n ü l
o l y t á m a d ó l a g b e s z é l, m i g a z e l l e n ü n k i z g a t ó
R o m á n i a v a l m e g v a n e l é g e d v e, v a l a m i n t B u l g á r i a-
v a l i s. H i s z e n a k ü l g y m i n i s t e r b e s z é d e T ö-
r ö k o r s z á g e l l e n v a l ó s á g o s d i p l o m á c z i a i
h á b o r u t j e l e n t. K é r d i a m i n i s t e r e l n ö-
k ö t, m i e n n e k a z o k a s m i v o l t a z a k c z i ó,
m e l y e t a h a t a l m a k T ö r ö k o r s z á g e l l e n i n d i-
t o t t a k. H o l l ó L a j o s f e l o l v a s s a L u e g e r i m-
p e r t i n e n s k i f a k a d a s a i t. (F e l k i á l t á s o k j o b b r ó l:
B o l o n d o k a t b e s z é l.)

H o l l ó: d e S h á k s p é r e k é n t e b b e n a z
ó r ü l t s é g b e n v a n v a l a m i r e n d s z e r, a m e g-
f é l e m l i t é s e s t e r r o r i z á l á s r e n d s z e r e a k i e g y e-
z é s k i e r ö s z a k o l a s á r a. — N e m l e n n e h o z z á n k
m é l t ó, h o g y h a s o n l ó n y i l a t k o z a t o k k a l s z i d j u k
m i t i s a z o s z t r á k o k a t, — d e ö s s z e t a r t v a
k e l l e l l e n ü n k k ü z d e n ü n k, k é r d i a m i n i s t e r e l-
n ö k ö t, m i t s z á n d é k s z i k t e n n i a z a n t i s z e m i t á k
t á m a d á s a i v a l s z e m b e n.

B á n f f y o t t v o l t, d e n e m f e l e l t e g y i k-
n e k s e m.

Ülés vége délután 2 órákor.

A rendőrség és a szerelem.

— Erkölcs-megállapítás. —

T e s z e m f ö l a z t: a t i s z t u r s z e r e l m e s. A
t i s z t u r v a l ó s á g g a l s z e r e l m e s é s m i v e l a k a-
u e z i ó i s v a n. n ö ü l a k a r j a v e n n i a z i l l e t ő h ö l-
g y e t. H á z a s o d á s i s z á n d é k á t b e j e l e n t i a p a-
r a n c s n o k n á l, a k i v e l k ö z l i a m e n y a s s z o n y n e v é t
i s. A p a r a n c s n o k s á g i r a m e n y a s s z o n y i l l e t ő-
s é g i n e l y r r e, k é r d e z ő s k ö d v é n a t i s z t j ö v e n d ő-
b e l i j é n e k e r k ö l c s e f e l ő l. A h a t ó s á g a l e v e l e t
e l o l v a s u t á n á t a d j a a f ő k a p i t á n y n a k, a f ő-
k a p i t á n y a z a l k a p i t á n y n a k, a z a l k a p i t á n y a
r e n d ő r b i z t o s n a k, a k i n e m t u d n i, h o l s z e r e z
m e g g y ő z ő d é s t, d e a n n y i b i z o n y o s, h o g y m i n d e n
e g y e s a l k a l o m k o r a s z i l á r d m e g g y ő z ő d é s h a n g-
j á n s u g t a a z a l k a p i t á n y f ü l e b e:

— Erkölcsös.

A z a l k a p i t á n y t o v á b b s u g j a a f ő k a p i-
t á n y n a k, a f ő k a p i t á n y p e d i g a h a t ó s á g n a k,
m i g v é g r e a z u t c a b é k e j é n e k é s r e n d j é n e k é s
a n ő i e r k ö l c s ö k n a g y m e g á l l a p i t ó j á n a k: a
r e n d ő r b i z t o s n a k v é l e m e n y e e l j u t a p a r a n c s-
n o k s á g h o z, a m e l y e z u t á n k e g y e s e n m e g e n g e-
d i a t i s z t n e k, h o g y v á l a s z t o t t j a v a l e g y e s ű l h e t.
I g y v a n e z a k a t o n á e k n á l.

A l ö l i r o t t f é r f i u, m i n t t e l i v é r c z i v i l, n e m
s z á n d é k o z i k k a t o n á e k e l j á r á s á t k r i t i k a t á r g y á-

va tenni, mivel azon nézetben batorodik utazni, hogy minden úgy van jól, a hogy van s mielőtt belátják, hogy valamely eljárás már czopf, bizonyára változtatnak rajta.

Czopf, nem szép eljárás, de maholnap divatra kap a polgárság körében is.

Egy debreczeni fiatal ember — utazó ügynök, — valamelyik faluban, ahol éppen a millenniumot ünnepelték, beleszeretett egy pruszlikus kis leányba, aki az ünnepélyen a Magyarok istenét szavalta.

Az ügynök, a tapsvihar elhangzása után esküdzött mindenre, a mi előtte szent, hogy még olyan gyönyörűen nem hallott szavalni, mint a világ világ.

A leány atyja, aki községi tanító, erre a nejevel folytatott diplomáciai megegyezés után meghívta a fiatal embert másnap ebédre. Az ügynök ebéd alatt egyik elragadtatásból a mátkába rohant és pecsénye után nyilatkozott. Megkérte a leány kezét.

Az anya letette a kanalat és sirt. A gyerekek szintén könyeztek. Az apa pedig szintén letette a kanalat, de nem sirt hanem sietősen megáldotta az ifjú párt.

Az ügynököt négy napig ünnepeltették, e ették, itatták. Még az ötödik napon is alig akarták elereszteni.

A hatodik napon, mikor már a fiatal ember elutazott, az apa gondolkozóba esett. — Elszívott egyfolytában hét pipa dohányt, a mig volt mersze kirukkolni a családjának mondani:

— De ugyan miféle ez a mi új fiunk? A család összenézett. Az anya a vállát vonogatta.

— Nem tom. Neked nem mondott közlelki dolgokat, edesem? — kérdezte a leányától.

— Nem, mamuskám, nekem csak annyit mondott, hogy szeret, mint a galamb a buzát, és oly boldogak leszünk, mint a gerlicze pár. — No, majd megtudakolom, leányom, hogy kiféle, miféle a te vőlegényed, — szólt az apa, nyomban leült és levelet írt a rendőrségnek.

A levélben a következő kérdésekre kért felvilágosítást:

1. Mennyi jövedelme van az ügynöknek?
2. Milyen jellemére nézve?
3. Egészséges-e?

A rendőrség azonnal válaszolt az apának, a ki polgár részére utánozza a katonaságot. A válasz ez volt:

X. Z. ügynök neve a rovott életűek albumában nem fordult elő, tehát büntetve nem volt. Nem tudjuk, hogy mennyi a jövedelme és milyen az egészségi állapota.

Nem tudnának kérem ez iránt felvilágosítást adni az aggódó apának?

Különfélék.

Az „Erlkönig.” Mikor Schubert híres Erlkönigjét megkomponálta, szerzeményével annyira nem volt megelégedve, hogy a kéziratot bosszúan a papirkosárába dobta. Nemsokára ezután Vogel, a kiváló tenornista látogatást tett a mesternél s felfedezte a papirkosárban a kótát. Rögtön kivette, a zongorához futott vele s annyira el volt tőle ragadtatta, hogy betanulás céljából magával vitte. Néhány héttel később egy hangversenyen elénekelte „Erlkönig”-et s óriási sikert aratott vele. A dal, melyet szerzője, mint értéktelent a papirkosárba vetett, még ma is kedvenc programmszáma a koncerteuróknek s nagyon sokban járult Schubert nevének közismertté tételéhez.

A színésznő bosszúja. H. színésznő egy izben arra kérte aszínházi orvost, hogy látogassa őt meg. Az orvos eljött és a művésznő arról panaszkodott neki, hogy jobb lapoczkájában oly nagy fájdalma van, hogy jobb karját mozgatni is alig bírja. Az orvos alaposan megvizsgálta a fájó vállat, azután azt mondta, hogy nincs semmi baja s egy keveset megnyomogatta a lapoczkát. Azután a mosdó-

asztalhoz ment, megmosta a kezét és elmenet megígérte, hogy másnap újra el fog jönni. Be is váltotta ígérését. Belépésekor így szólott hozzá a színésznő:

— Doktor ur, ma legyen szives a kezét előbb megmosni!

Adakozások.

— (Folytatás és vége.) —

Stegmüller Sándorné és Riesz Lipótné urnók ivén dr. Wolaffka Nándor 10 forint, Szögyény Jánosné 1 forint, Váci János 2 forint, Gaszner Karolyné 1 forint, dr. Körrösy Kálmán 1 forint, Paksy Imre 2 forint, Gondy Károly 2 forint, Fischer Nándorné 1 frt, Fröhlich R. 1 frt, Elek Ferencz 20 kr, Keld 20 kr, Sövényi István 1 frt, Katz Jakab 1 frt, Varga István 20 kr, Forgáchné 50 kr, Gulyás Géza 20 kr, Garam 50 kr, Valaki 50 kr, dr. Kocsár Gáborné 1 frt, Biró Kálmán 2 frt, Farkas Lajos 1 frt, Bekény Ottokárné 50 kr, Bachrunek Ignáczné 1 frt, Errovits 50 kr, Vásárhelyi Istvánné 1 frt, öz. dr. Szőke Istvánné 1 frt, K. J. 50 kr, Biróné 30 kr, Löwyne 10 kr, öz. Buday Józsefné 1 frt. — Vidovich Gizella 50 kr, Erdődi Józsefné 10 kr, Nagy Józsefné 25 kr, öz. Lajos Ignáczné 50 kr, N. N. 20 kr, N. N. 20 kr, Szentesi Jánosné 1 frt, ifj. Barsay Miklósné 2 frt, N. N. 20 kr, Szegedi Dániel 20 kr, Balogh Istvánné 40 kr, Nagy Balintné 1 frt, Ujházy Károly 1 frt, dr. Helmbacher 2 frt, Lőrinczi Mihály 20 kr, Magyarossy 1 frt, N. N. 1 frt, N. N. 40 kr, Csillag József 1 frt, Rankay József 1 frt, Páfi D. 1 frt 50 kr, N. N. 10 kr, Pomor Jánosné 50 kr, Blazsurné 50 kr, Urbányiné 50 kr, Huzly Luiza 3 frt, Gajzágó Béláné 1 frt, Ericz Ernőné 50 kr, Helmez Antalné 50 kr, Antal Adolfné 50 kr, Varga Ferenczné 2 frt, N. N. 50 kr, N. N. 50 kr, öz. Fényes Gyuláné 2 frt, Reisingerné 50 kr, Mayering Gyuláné 1 frt, Nadudvariné 10 kr, Vek Ferencz 20 kr, öz. Szép Józsefné 50 kr, Leska Ferencz 50 kr, Csurka János 50 kr, Jobbágy Jánosné 1 frt, Kankol Jánosné 1 frt, Kiss Sándor 40 kr, Szepesi Péter 50 kr, öz. Buzás Elekné 1 frt, öz. Tamás Józsefné 50 kr, Ottó Henrik 20 kr, Prelovskziné 50 kr, Kallai 1 frt, Oláh Gyula 50 kr, Telegdi Györgyné 20 kr, Rosike 40 kr, Nagy Róza 30 kr, Kuthyné 50 kr, Márton Kálmán 1 frt, Vass Antalné 50 kr, N. N. 50 kr, Kritikóné 20 kr, Gyarmatiné és Medyesiné 50 kr, Pethóné 20 kr, Poroszkay 30 kr, Márton László 1 frt, Winkler Mihályné 30 kr. Együtt 81 frt 55 kr, készpénz és Trázy Györgyné 1 véka buza. — Fogadják e nemes lelkű adakozók — az árvák nevében is — az egyet hálás köszönetét. Debreczen, 1896. június 5. — S z ü c s Kálmán, nőegyleti pénztárnok.

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Írta: CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet. 86

Az áruló kelepczébe jut.

(Folytatás.)

Nem messze a kocsitól egy félreeső magános tanyai épület sötételt, a nő arra felé vette útját s letérvén a kocsitól, egy gyalogösvényen egyenesen a tanyai épület felé sietett, nemsokára elérte azt s annak ajtaján eltűnt.

— Tehát ott a cél, suttogott Ottó. Most ki kard! a bátraké a szerencse!

Kivonták kardjaikat s a házhoz siettek.

Éppen mikor odaérték, az egyik ablak belső fatáblája kinyílt s elárulá, hogy a szobában gyertya ég; kevés vártatva az ablak szárnyai is fölnyíltak s valaki egy tört üveget dobott ki

s ismét becsukódtak az ablakszárnyak, de a fatáblák nyitva maradtak, Károly és Ottó kényelmesen nézhetek be az ablakon. Érdekes jelenet tárult föl előttük. Egy fiatalnak látszó karsu termetű férfi éppen akkor készült magát átalakítani, állára hosszú ősz szakáll volt felkötve, a tükör előtt ült, festé magát, míg háta mögött egy nő, alkalmasint az, a ki az előbb érkezett meg, igazgató a fehér parókat. A nő is el volt változtatva, legalább a tiszték nem hitték arca tisztés ránczainak s az öregséget festékeknek gondolták.

— Ez a Villámvezér! suttogott Károly, alakja Farkasé. Most rajta!

— Lássuk, zárva van-e az ajtó? — mondta Ottó — ha igen, akkor várunk kell, míg kijönnek. En hoztam magammal selyem zsineget, ha elejtették, megkötözzük mind a kettőt, a nőt is.

A konyhaajtó nem volt zárva; Ottó oly zajjal nyitá azt föl, hogy a bennlévők bizonyosan észrevettek.

— Csendesen! suttogá Károly, nem kevésse bosszankodván Ottó zajos ajtónyitási műtéte miatt. Mindketten beléptek a sötét konyhába. Ottó ment elől, Károly utána. Károlyt még inkább megdöbbenté az, hogy a konyhaajtó becsapódott utánuk.

— Add meg magad, Villámvezér! kiáltott Ottó; de ebben a pillanatban egy elfojtott kiáltás hangzott el ajkain, és a kiáltást rögtön egy zuhanás követte; a másik pillanatban már Károlyt is megragadták, hasztalan igyekezett megtámadóival dulakodni, kiesavarták a kardot kezéből s megkötözték erősen.

E közben hallotta, hogy társa is dulakodik a földön, Ottó meg is szólalt: „Menekülj!”... nyögé, de aztán elfojtottak hangját.

— Jókör! gondolá Károly, midőn szája már be volt tömve s keze, lába úgy összekötözve, hogy mozdulni sem tudott.

— Vigyék a gazembereket! mondá valaki a sötétben magyarul, mire Károlyt fölragadták s bedobták egy kamrába. Ekkor a jobbra lévő szobaajtót, hol az alakos volt, a konyhában lévő egyike fölnyitá s belépett a világos szobába. Az pedig, a ki oda belépett, nem volt más, mint maga Ottó. Ruhája kissé poros lett, de egyéb hiba nem történt sem rajta, sem benne, arca pedig oly hideg közönyt mutatott, mintha csak a csizmáját készült volna lehuzni, hogy egy eseménytelen unalmas nap után aludni fekdjék.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

június 12.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u z a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	76	—
„ „	77	6.65 6.80	78	6.70—6.85
„ „	79	6.80 7.00	80	6.85—7.00
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
„ „	77	6.70 6.80	78	6.75—6.90
„ „	79	6.85 6.95	80	6.90—6.95
Pestvidéki ó	75	—	76	—
„ „	77	6.65 6.75	78	6.70—6.85
„ „	79	6.80 6.90	80	6.85—6.95
Fehérmegyei ó	75	—	76	—
„ „	77	6.70 6.75	78	6.75—6.85
„ „	79	6.80—6.90	80	6.90—6.95
Bácskai „	75	—	76	—
„ „	77	6.75—6.85	78	6.80—6.95
„ „	79	6.90—7.00	80	6.95—7.05
Észak magy. „	75	—	76	—
„ „	77	—	78	—
„ „	79	—	80	—
			Min. hekt.-ben	Ar kilógrm.
Rozs elsőrendű „		70—72	6.30	6.35
„ másodrendű „		—	6.25	6.30
Arpa takarmánynak „		60—62	4.40	4.70
„ égetni való „		62—64	0.90	0.00
„ serfözdei „		64—66	6.15	6.50
Zab — — — — — „		39—41	6.10	6.40
Tengeri bánsági — „		—	4.10	4.15
„ más nemű „		—	4.—	4.05
Repcze bánsági		—	0.—	0.—
			0.90	0.00

Krondorfi savanyviz.

Stefania trónörökösne forrás.

Kitünő gyógyviz,
kedvelt asztali viz.

Főraktár: Csanak Józsefnél. Kapható még: Geréby F., Rekl Zs., Szabó Zs. és Felegyházi János uraknál.

31 kr. 1 méter

szép jó mosó finom battist

BOROS TESTVÉREK

női divat áruháza

Debreczen, Kossuth-utca 3. szám.

Feltűnést kelt

a Med. dr. Rix A.
meglehető hatású

Eredeti Pompadour pastája

bámulatos biztosan hat felpattogzott bőr, viszketeg és vörösségnél, a bőr vakító fehér és kifogástalan tisztá, a bőr bürnyöpuha és ifjú frisslesz. Öreg hölgyek és urak, kik naponta sompadour-pastát használnak, hódítanak gyönyörű azép fehér arcszínük miatt. Szeplő, májfolt, pattanás, Pörkület, a kézen vagy arczon mindenféle tisztalanság jótállás mellett 14 nap alatt eltűnik és ha e szer nem hat, a pénz visszaadatik; mindenki kísérelje meg használat által. Rendes bőrápolás nem hiúság, hanem a körülmények parancsa. Egy tégely 1 frt 50, Pompadour-tej Poudre helyett használva, maradó, világhírű frt 1.50. Pompadour-szappan durva kezeknek 3 drb egy cartonban 80 kr. Pompadour-Poudre frt 1.25.

A Dr. Rix-féle szerek vezérszéküldése: **Wilhelmine Rix Dr. Witve Söhne, WIEN, II. Pratertrae 16. 1. em.** (Rix-udvar) és a gyógyszerészeknél.

Magyar kir. államvasutak.

Üzletvezetőség Debreczenben

15080. szám.

II. — 1895.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak Debreczen állomásán letesítendő új elsőrendű és első osztályú vizállomási épület és a hozzá tartozó vízgyűjtő akna összes munkáinak előállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdetünk, melyre a versenyteltételek szerint felszerelt és felbeplyegzett ajánlatok legkésőbb **f. évi július hó 4-én déli 12 óráig** a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetőségének titkárságánál benyújtandók.

Később érkező ajánlatokat nem fogunk figyelembe venni.

A végrehajtandó munkálatokra vonatkozó

tervek, a részletes költségcszámítás és a szerződési tervezet a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetőségének pályafentartási és építési osztályában a hiv. órák alatt megtekinthetők és ugyanott az ajánlati költségcszámítás és az ajánlati szöveg díjtalanul megszereshetők.

Az ajánlatok borítékai következő felirással látandók el:

»Ajánlat a debreczeni új kutház munkáira.«

Bánatpénz fejében legkésőbb **f. évi július hó 3-án délelőtti 11 óráig 400,** azaz négyszáz forint teendő le készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban az e öb említett üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál. A készpénzben befizetett bánatpénz után kamat nem követelhető.

Az értékpapírok számitandók a budapesti, illetőleg a bécsi tőzsdén legutóbbi jegyzett, 14 napnál nem régebb utolsó napi árfolyammal, de soha névértéken felül. A beérkező ajánlatok el, vagy el nem fogadása iránt az üzletvezetőség fentartja magának a szabad döntési jogot.

Debreczen, 1896. június hó 10.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomat nem díjazatik.)

760./1896. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságának 11602. 1896 P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint **J. Ormesovszky & Comp.** cég részére Molnár Lajos debreczeni lakostól 104 forint 78 kr tőke, ennek 1895. évi május hó 1-ső napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 20 frt 62 kr. perköltség erejéig 1896 évi május hó 4-én bíróilag le és felülfoglalt és 1594 frtra becsült árú, bolti felszerelvények és butorokból álló ingóságok, 1896. évi június hó 20-án délelőtti 9 órakor kezdetét veendő és előbb Várad-utca, 2081. szám alatt azután 2128-9. sz. alatt megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. Debreczen, 1896. évi május hó 31-én.

Sugár Gyula
birói kiküldött.

Szigid szolgálat jótállás mellett.

SZÖLLÖSI GYÖRGY
ékszerész

Debreczenben, Főpiacz, a városházzal szemben.

Ajánlja du-san berendezett

Szigid szolgálat jótállás mellett.

arany, ezüst, ékszer és órarakftárát.

Különösen:

Remek **Erillant boutonok** 50 frtól 600 frtig és feljebb.
tüzi **„ Solitira gyűrük** a legolcsóbb ártól 200 frtig.

Mindennemű művészi kivitelű
ARANY, EZÜST TÁRGYAK.

Valódi svájcei gyártmányu **finom** szerkezetű férfi és női **ÓRÁK** 1 évi jótállás mellett.

Mindennemű ezüst tárgyak, különösen evőeszközök a napi árkelet szerint, ugyszintén minden e szakmához tartozó munkák, javítá-ok és vésések a **legolcsóbb árszámítás mellett eszközöltetnek.**

A szénsavdus ásványvizek királya a

BORSZEKI BORVIZ

2 literes, 1 literes és 0.5 literes palackban.

kitünő gyógyviz és üdítő ital mindenütt kapható.

Mint gyógyviz páratlan hatása a következő betegségek gyógyításánál, mint: Az emésztő szervek bajai, **gyomor és bélhurut, gyomorégés, étvágyhiány emésztetlenség,** valamint a **sárgaság** és **vérszegénység** minden neme. Mint borviz és üdítő ital világhírre tett szert, borral vagy gyümölcszörppel egyaránt kellemes.

Kizárólagos nagybani raktár Debreczen és vidékére:

Kontsek Gézánál
Kossuth-utca.

13.
rak, de a
Ottó ké-
Érdekes
nak látszó
ült magát
vált fel-
mig háta
az előbb
at. A nő
tek nem
öregeget
Károly,
mondá
mig ki-
zslneget,
kettőt, a
Ottó oly
bizonyo-
n kevésé
si mütete
onyhába,
még in-
ajtó be-
! kiállott
elfojtott
st rögtön
ban már
gyekezett
a kardot
dulakodik
ülj! ...
ön szája
szekötöz-
há valaki
ragadták
ora lévő
ában lé-
os szo-
em volt
ros lett,
ta, sem
mutatott,
lehuzni,
in aludni
le.
is 12.
etkezők
100 kg.
70- 6.85
35- 7.00
75- 6.30
90- 6.95
70- 6.85
35- 6.95
70- 6.85
71- 6.95
70- 6.95
75- 7.05
kilógrm.
6.35
6.30
4.70
0.00
6.50
6.40
4.15
4.05
0.
0.00

Uraknak és hölgyeknek
valódi
LODENT
ajánl a
Tiroli Loden-áruház
BAUR RUDOLF,
Innsbruck Rudolfstra. se 4
Vizmentes köpenyek, valódi gyapjúöltöny szövetek.
Arjegyék mintákkal ingyen, és bérmentve.

BALOG EDE ügynökségi irodája

Nagyvárad-utca 2125 sz. a.

Közvetít olesó kamatu törlesztéses jelzalog kölcsönöket 300 frtól kezdve bármily magas összegben.

Továbbá birtok eladás és vételét a leggyorsabban eszközli s a vételt kölcsön ki-eszközésével elősegíti.

Felkérem az eladó és vevőket, hogy ebbeli szándékukat irodámban előjegyeztetni sziveskedjenek, hol is minden megbízást a leggyorsabban és legpontosabban teljesítek.

Előleges költséget nem fogadok el.

Irodám utján eladók:

80 hold tanya birtok — közel a városhoz — kellő gazdasági épületekkel jutányos feltételek mellett azonnal eladó. — Van rajta 10 000 frt törlesztési kölcsön, mely továbbra is rajta hagyható.

A Posta kertben **2 hold föld** — mely gyár telepre is igen alkalmas — kedvező feltételek mellett eladó. Ez esetleg parcellánként is eladatik.

A Kisvárad-utcán **egy szép ház urilakásokkal** azonnal eladó. Feltételek kedvezők.

Liba-utcán **egy telek** olesó árban megvehető. Bővebb értesítést nyújt s vidéki tudakozódásokra teljesen díjtalanul válaszol posta fordultával

BALOG EDE

ügynökségi irodája Debreczen, n.-várad-u. 2125.

636 1896. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debr. kir. jbiróságnak 10382/1895-P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint M. Grab Söhne cég részére Steiner Gyula debreczeni lakostól 155 frt. 80 krajczár löke, ennek 1895 évi okt. hó 18-ik napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 35 frt 20 kr. perköltség erejéig 1896. évi ápril hó 21-én bíróság lefoglalt és 359 frtra becsült bolti árukból álló ingóságok: 1896. évi június hó 15-én d. e. 9 órakor kezdett veendő és piac-utca 2142 sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legelőbbit ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi május hó 20.

Szágár Gyula,
bir. kiküldött.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, oszznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szor, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt (Thüringia).

Hirdetmény.

Városunk legjobb és legolcsóbb természetes
ásványvize a

Sztojikai savanyuviz,

1 láda 40 üveggel frt 2.40,

láda és üveg a felszámolt áron visszavéttetik.

— Kapható minden fűszerüzlet és vendéglőben. —

Bizományi raktárak: Csanak József, Leidenfrost Ármin, Király János,
Kontsek Géza, Félegyházy János és Rickl József Zelmós uraknál

Főraktár Debreczen és vidékére:

BORNYÁSZ és TÁRSA

bor-nagykereskedők. Központi iroda és telefon: Sas-utca, Vilmos-ház.

SCHICHT-féle SZIN-SZAPPAN

törvényszékiileg belajstromozott
védjegy.

igen jól van szárítva,

kitünően tisztító,

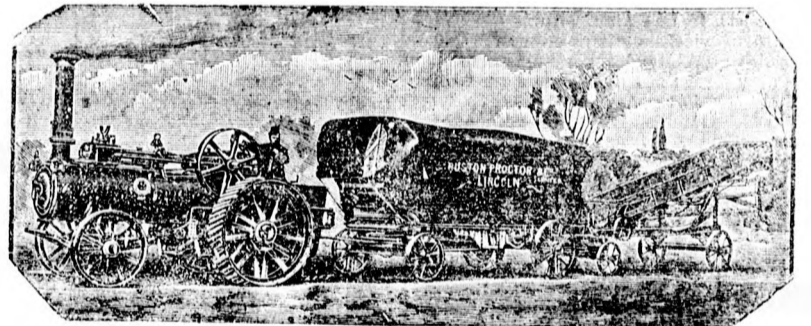
igen takarékos a használatban,

kezeség mellett tiszta és ártalmatlan a fehérnemű és kéznek, egyáltalában a legjobbnak, ami a szín-szappanból van.

Senki sem bánja meg a kísérletet.

Kaphatók a legtöbb detail-kerekedésben.

390 arany és ezüstérem és díszoklevéllel kitüntetve!

Ruston, Proctor & Co. Ltd.

lincolni (angol) gépgyár vezérképviselőségénél,

BUDAPESTEN

kaphatók a legkiünőbb utólérhetlen szerkezetű angol
gőzmozgonyok és gőzcseplők

és csakis itt kaphatók a világhírű szabadalmazott
EXCENTER GŐZCSEPLŐGÉPEK

könyöktengelyek nélkül kettős tisztító szerkezettel, állítható osztályozó hengerrel. Ez idő szerinti ezek a világ legjobb gőzcseplői. Kivánatra azonban szállíthatunk könyöktengelyes gőzcseplőket is

COMPOUND GŐZGÉPEK

Ugyanitt rendelhetők meg a világhírű magánjáró gőzcseplőgépek.

A jövő gépe.

Nagy választék szalmakazalozók, járgányos cséplőgépek, borprések, szőlőzúzó-
gépek, szénagyújtók, vetőgépek, tisztító rosták, kukoriczamorzsolók, szecskavágók, aratók és fűkaszalók, konkolyozók valamint, minden gazdasági gépek és
eszközökben és malomberendezésekben.

Arjegyékkel és mindennemű szakbavágó felviágosítással és tanácsal készséggel
díjmentesen szolgálunk.

Levelek czimzendők; **RUSTON, PROCTOR & Co. Ltd.** vezérképviselősége
Budapest, V. Lipót-körut 32. szám.

390 arany- és ezüstérem és díszoklevéllel kitüntetve.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.